

Formanden: Til Foretagelsen af denne Sag kræves Tingets Samtykke, men hvis ingen udtaler sig derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 41 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsiediet.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Beslutning af Rigsdagen i Henhold til Lov Nr. 96 af 6. April 1906 om Oprettelse af „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“ § 13.

(Udvalgets Betænkning med tilhørende Forslag til Beslutning findes i Tillæg B. Sp. 2029).

Forslaget til Beslutning sættes til Forhandling.

Ordføreren (Deuntzer): Det høje Ting ved jo, at Hypotekbankens Virksomhed er i høj Grad afhængig af det udenlandske Pengemarked og det indenlandske Pengemarkeds Forhold til det udenlandske. Det kan derfor ikke undre, saaledes som Forholdene har stillet sig, at Banken i det her foreliggende Regnskabsaar 1912—13 kun har kunnet virke i sin 3die Afdeling, men ikke i nogen nævneværdig Grad har kunnet indkøbe danske Kreditforeningsobligationer. Til Gengæld er der i 3die Afdeling, som angaar statsgaranterede Husmandskreditforeningsobligationer, indkøbt et meget stort Beløb til en yderst fordelagtig Kurs. Endvidere har Banken i det forløbne Regnskabsaar fortsat sine meget rosværdige Bestræbelser, som den allerede tidligere har begyndt paa, for at indkøbe sine egne Hypotekobligationer af 1ste Serie. Amortisationen af denne Serie skal begynde om ganske kort Tid, i 1916, og det er derfor i høj Grad fordelagtigt, at Banken er i Besiddelse af Obligationer, hyormed den kan fyldestgøre sin Amortisationspligt. Naar man tager det ganske

forretningsmæssigt, som man jo bør i dette Tilfælde, er det en ganske udmærket Forretning. Den har i Aar købt til en Kurs af 85 $\frac{1}{4}$ pCt., og dermed kan den indfri det tilsvarende Antal Obligationer, som ellers skal udtrækkes til Pari. I det hele taget er Bankens Forretning glimrende. Den giver et godt Udbytte. Selv om man kan sige, at det ikke er lykkedes den ganske at tilfredsstille de temmelig højtstemte Forventninger, som man havde i Retning af, at den skulde hæve Kursen paa de danske Kreditforeningsobligationer, maa man sige, at den har virket godt. Den giver ingen Fare for Staten og har et ret stort Overskud. I sidste Henseende vil jeg bemærke, at man flere Gange har paataalt eller haft under Omtale i alt Fald en Bestemmelse i Hypotekbanklovens § 15 om, at der skulde foretages en Opgørelse i hvert Regnskabsaar angaaende, hvorledes Forholdet mellem de baandlagte Obligationer og de af Banken udstedte Hypotekbankobligationer er. Man har flere Gange haft denne Bestemmelse under Omtale, idet der aldrig i Regnskabet har været nogen saadan Opgørelse. Det er mig bekendt, at de successive Direktører i Hypotekbanken har bestræbt sig ivrigt for at faa en saadan Opgørelse og for at fortolke Loven paa en saadan Maade, at en fornuftig Opgørelse var mulig, men det er ikke lykkedes, og jeg tvivler paa, at det kan lykkes. Ved paa det nuværende Regnskab at sammenligne Bankens baandlagte Obligationsbeholdning med det Beløb af Hypotekobligationer, som Banken skylder, vil det høje Ting let se, at man kommer til et ganske urimeligt Resultat, og det maa man selvfølgelig komme til, naar man paa et Regnskab ikke tager Hensyn til, jeg nævner blot den store Kassebeholdning paa omtrent 4 Mill. Kr. Det er klart nok. Udvalget har derfor ment at burde henstille, at man en Gang ved given Lejlighed — det er jo ikke noget, der haster — enten sletter denne Bestemmelse eller forandrer den. Den er jo sikkert i sin Tid kommet ind ved en Fejltagelse, og saa har man ment, at Rigsdagen dermed har sin Samvittighed fri, saa den ikke behøver fremtidig at blive ved at tale om denne Bestemmelse, som man erkender ikke kan opfyldes fra Bankens Side. I øvrigt har Udvalget forvissat sig om, at Bankens Forretning ledes særdeles godt, og at der ikke er mindste Risiko for, at man skal komme til at betale noget af den Grund-